

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25731/2023
18.04.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца малолетног АА из ..., кога заступа законски заступник – отац ББ, чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат у ..., против туженог ЈКП Комуналац Кула, чији је пуномоћник Иван Канкараш, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 847/23 од 13.07.2023. године, у седници већа одржаној 18.04.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 847/23 од 13.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 291/2021 од 24.01.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је обавезан тужени да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете, за трошкове лечења (путне трошкове), износ од 2.280,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности исплати износ од 100.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 80.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца за накнаду нематеријалне штете за претрпљене физичке болове преко досуђеног износа од 80.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара, као и за претрпљени страх преко досуђеног износа од 50.000,00 динара до траженог износа од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате, као и захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 2.280,00 динара на име материјалне за период од 04.09.2020. године до дана пресуђења, 24.01.2023. године. Обавезан је тужени да мал. тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 129.292,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 847/23 од 13.07.2023. године, усвојена је жалба туженог па је пресуда Основног суда у Врбасу П 291/2021 од 24.01.2023. године у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка преиначена, тако што је

одбијен тужбени захтев тужиоца мал. АА да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде материјалне штете, за трошкове лечења (путне трошкове) износ од 2.280,00 динара са законском затезном каматом рачунајући камату од дана пресуђења 24.01.2023. године па до коначне исплате, одбијен је и захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 100.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 80.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 50.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и одбијен је захтев тужиоца да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности па до исплате. Обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 46.500,00 динара, као и да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 46.891,20 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешене примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је дана 24.02.2021. године, а вредност предмета спора је 302.280,00 динара.

Према члану 468. став 1. и став 4. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, као и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, јер потраживање које је предмет тужбеног захтева не прелази 3.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе од 117,5690 динара за 1 евро, ревизија тужиоца није дозвољена, према цитираној одредби закона.

При том, законом прописана недозвољеност овог ванредног правног лека у овој врсти спора, искључује примену општег правила из члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку према коме је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

Тужилац није предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној у складу са одредбом члана 404. Закона о парничном поступку, из ког разлога ревизијски суд није испитивао испуњеност услова за одлучивање о ревизији из те законске одредбе.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци решења.

Председник већа - судија

Бранко Станић, с.р

За тачност отправка

Заменик управитеља писарнице

Миланка Ранковић